

GHIMPELUL

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU CAPITALA ..... 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe septēmîină:

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiulŭ românŭ
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți
sêu prin postă, trâmîțendŭ și prefulŭ.

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU DISTRICTE ..... 55 BANI

PREȚULŪ ABONAMENTULŪ

Pe anŭ, pentru capitală ..... lei noui 24
Pe jumătate anŭ ..... » » 12
Pentru districte pe anŭ ..... » » 27
Pe șese luni ..... » » 14
Pentru străinătate pe anŭ ..... » » 37
Reclame și inserțiunŭ linia ..... lei noui 20
Anunciurŭ, linia de 45 litere ..... bani 50

Pentru abonamente, reclame și inserțiunŭ se va adresa la administrațiune.

A eșitŭ de sub tiparŭ, și se află de vëndare în
Bucurescŭ la administrațiunea «GHIMPELUL» în
pasagiulŭ românŭ și la librăria Socec; prin districte
pe la tôte librăriile:

CALENDARULŪ "GHIMPELUL"

PE ANULU 1875

la a cărui scriere și înfrumusețare au contribuitŭ
peste 30 de inteligințe cu spiritulŭ și cunoscințele
lorŭ.

Acestŭ calendarŭ conține 11 și jumătate côle im-
primare și 3 și jumătate litografiate:

Peste 45 poesii alese, cea mai mare parte inedite
și de diferiți autorŭ, din care multe umoristice.

Peste 20 articule în prosă, scene sociale, depin-
gerŭ de caractere, deosebite studii, dintre care unele
curatŭ literare.

Parodiarea în sensŭ politicŭ a tutorŭ țilelorŭ și
sărbătorilorŭ de peste anŭ și a unora din cantecele
autorilorŭ celorŭ mai cunoscuți.

Uă bogată parte calendaristică, împreună cu țar-
gurile din totŭ cursulŭ anului și din totă țera.

Asemenea 24 gravurŭ, în litografiă, combinate de
mai mulți autorŭ și desemnate cu multŭ gustŭ și
espresiune de unulŭ din ceiŭ mai abili artiști în
caricaturŭ.

În fine mai multe pagine de anunciurŭ de dife-
rite categorii.

Prețulŭ unŭ exemplarŭ 2 lei noui.

*

S'a pusŭ supt presă și va apăre fôrte în curëndŭ
schitarea și esplicarea unei părți din credințele,
datinele și moravurile naționale, studie literare
de G. Dem. Teodorescu.

MAI RABDĂ...

A ta sôrtă o, țeră;
Adesea te-a lovitŭ....
Dêrŭ lovitură amară
C'a acum n'ai suferitŭ!..

Tătari au fostŭ în tine,
Au fostŭ antropofagi;
Dêrŭ se purtau mai bine,
N'ai trasŭ ce astăzi tragŭ!..

Tătarii aveaŭ milă
De-unŭ durerosŭ cuvântŭ!..
Dêrŭ cei de ađi în silă
Te bagă în mormântŭ!..

O, țera-mea iubită,
Ce nourŭ pe cerulŭ têu!..
Ce față-ai oflitŭ!..
Suspina-ți câtŭ de greŭ!..

Bastardii, în turbare,
Ađi vocé 'ți năbușescŭ...
Și 'n intrigi și 'n trădare
Peirea tea clocescŭ!..

Cu tôte acestea unŭ sôre
Din negurŭ va luci,
Si 'n curëndŭ êrŭ flóre,
Êrŭ gingașă vei fi!..

Cei cari 'ți vorŭ mormântulŭ
În elŭ s'orŭ îngropa;
Căci în curëndŭ cuvântulŭ
Pe lume va plana!..

Mai rabdă nu te teme,
Întrêmă brațulŭ têu!..
A plânge și a geme
E lucru de pigmeŭ!..

Leibsky.

REVISTA POLITICOSA

Bucurescŭ. 12 Octomvrie, 1874.

Orizontulŭ politicŭ începuse de câte-va
șile a deveni cam sumbru, și uraganulŭ arŭ
fi fostŭ gata se sufle, decă ochii de Argus
ai marilorŭ fenomene politice, — bune-ôră
principele de Bismarck alŭ Germaniei, co-
mitele Andrassy alŭ Austro-Ungariei, cava-
lerulŭ Don Basilio alŭ Vlaho-Bogdaniei, —
n'arŭ fi statŭ *napristanŭ* în eugetarea lorŭ
pentru fericirea globulŭ și a *glôbelorŭ* pă-
mântescŭ.

Vorbimŭ despre scirea dată de unele țiare
anti-germano-austriace, că împărăția Moscu-
lui, sicură fiindŭ despre unŭ resbelŭ apropiatŭ
cu împărăția Burcușului, — cândŭ momen-
tulŭ va suna d'a se răpedi celŭ din urmă
asupra provinciilorŭ de pe Baltica a lecelui
d'antêiŭ, — împărăția Moscului, dicemŭ, nu
se va lăsa mai pe josŭ, căci chiar de pe
acum, ca măsuri profilactice, ș'a făcutŭ cu-
venitulŭ confortŭ de bombône plumbuite, de
pușcôce Peabody, de binocurŭ Krupp, plus
nise alianțe ofensive și defensive, cu d'alde
Inglișulŭ, Franșusulŭ, Danesulŭ, etcătera!

Cu modulŭ acesta, calmuculŭ Uralilorŭ
caută se pună piedeci *lealelorŭ* aspirațiunŭ
ale drăguțilorŭ noștrii împărătusŭ: unulŭ d'a
'nhăța Baltica celŭ-altŭ Dunărea!

Pofta ênsé cată se le trecă fôră d'ora
domnilorŭ Calmuci, Osmanlii, Franșuji, In-
gliși și Dănănăezi, pe dată ce și vorŭ a-
runca ochii împrejurulŭ lorŭ și vorŭ vedea
ceea ce li se pregătescŭ. Așia de exemplu:
cândŭ vorŭ vedea că herrn von Bismarck
rânjase la catolicii din țera lui și catolicii
din țera lui rânjescŭ lui herrn von Bismarck,
ceea ce denotă deplinŭ acordŭ între Burcuși
numai bine d'a pleca cu toți la batalionŭ;
cândŭ vorŭ vedea că grof Andrassy este
deplinŭ mulțămitŭ de marea armonia și....
frăția dintre Olaci, Maghiari, Croați, Dal-
mați, Sêrbi, Sași, etcătera; cândŭ vorŭ
auđi grațiositățile a la Șolcan cu „*regatŭ cu
apă rece*“, aruncate la adresa Osmanliilorŭ
de către oficiosa *Pressa* de sub redacțiunea
lui Don Basilio marcheso de las Mirodo-
piedas, și vorŭ vedea concentrările omerice:

«Cu miŭ de miŭ de ôste
«Și suflete viteze!»

după malurile Călnăului, Teleajenului, Co-
lentinei și Cismegiului; cândŭ tôte acestea
vorŭ fi auđite, vêđute și *mirosite* în porto-
foliulŭ și 'n cismele lui Don Basilio; o! a-
tunci, cine mai pôte crede că nu se vorŭ
implini *legitimele* aspirațiunŭ a le *lealilorŭ*

nostrii imperătuși de a *despoia* pe Calmucii de Baltica plus de vr'ua cinci miliarde de ruble, de precum au *despoiată* pe Franțuji de Alsacia și de Lorena plus de vr'ua cinci miliarde franci?

De la cele din afară trecându apoi la cele din năuntru, nu putem în calitate de noastră de oficioși, de cât să aprobăm toate măsurile părintești luate de părinteșca stăpânăria, și se cordamnăm și se inferăm purtarea nepatriotă a nepatriotice opozițiuni.

Și cum putem să nu fim guvernamentali când guvernul tinde a ne face independenți, regat, cu se fără apă rece? Și cum putem să nu fim contra opozițiunii când opozițiunea strigă pe toate tonurile că „independința cu ori-ce preț ar fi „mărtea noastră ca Statu?”

Unu proverb italianu dice: „*vedi Napoli e poi mori!*” Ei bine, cu riscul chiar d'a ne duce naibi a doua di, se vedem și noi independința și se murim.

Ba că „suntem destul de independenți cum ne aflăm;” ba că „străbunii noștri ne „au scapat naționalitatea supunându pe Moldova și Valachia sub suzeranitatea Porței;” ba că „ne-am face criminali înaintea umbrelor străbunilor noștri când am renuncia la moscenirea ce ne-au lasat.”

Acestea sunt balivernele diarelor de opozițiune cu cari caută să pună piedeci patrioticele intențiuni a le stăpânirii.

Apoi, se stăm drept, domnilor opoziți, și se vorbim strămb.

Diceți că suntem „destul de independenți cum ne aflăm?” — Dera cum ore se pote numi independința când padișahul sta în Stambul, și, mănăcându la pilaf de orez și de bulgur, ne numesce pe noi *vasali*? Ei bine, noi, progresisti pene la susceptibilitate, ca și munsii Jurdan din *Bădăranul boierit* al lui Moliere, vrem să fim omeni mari, **mamamuși**, cu riscul chiar d'a agiunge pene n capetu la:

Dara, dara,
Bastonara!

Diceți că „străbunii noștri au fost omeni „cu minte supunend țera suzeranității Porții,” și că, lucrându noi contra, „am deveni criminali înaintea umbrelor lor?” — Se lasam că nu străbunii conului Mascarachi, nici al lui cilibi Mavrotanis, nici măcar al d-lor Bouerescu și Muerescu n'au visat vr'ua dată a inchăia asemenea tractate și prin urmare n'au a se teme de umbrele *papuchilor* dumnelor. Dera chiar așa de ar fi: frumosu e, cu dreptu e, cu minte e, se remanem în starea în care ne-au lasat babalicii, tombaterii, ei cari nu sciau ce va se dica concesiunii, junctiunii, gratificațiunii, decorațiunii și câte alte denomițiuni din cari curge lapte și miere?!

Să ne slăbescă deci totă liga de opozițiune cu alarmele ei contra visului de aur al lui don Basilio marcheso de las Mirodopiedas, căci independința se va face și fără gustul dumnelor, de ore-ce avem *everghetii* mari ca d'alde dd. Bismarck și Andrassy de cari Osmanlii tremura ca gealatină, de ore-ce avem marea concentrare care a bagat în gaură de șerpe pe bolnavul din Stambul, probă că nici se mai vede picioru de turcu de cât atunci când, de grăza lui don Basilio și a protectorilor sei, ne ia câte unu supus român achitat de tribunalele noastre spre ală бага la tumur-

luc pe vietă, de cât atunci când ne contestă și dreptul d'a 'nceia pene chiar tractate de comerci, lucru nepomenit de la descălicătore și pene în gloriosele zile a le dibaciului *Vasilie . . . cel mic*.

În colo treghile mergu *superfein* în țera; banii abundă și inundă lașile lui cilibi Mavrotanis; porumbul, grul, ovzul, orzul, fasolea, mazarea, linte, sfeclele, prazul, brojbele, cartofii, morcovii, ne mai încapându în magasiile și pătulele moșicilor de țeran, stau aruncate pe bățatur, și totă lumea (guvernamentală), — pe când Manea, în fruntea concentrărilor *desculte* și lovite de *unghisorii*, se plimbă cu lautar în facia prostilor, cari, vorba aia, tremura de Tătari, — strigă cu entusiasm: „Osana intru cel de „sus, bine este cuvântu cel ce vine în „tru numele lui herrn von Bismarck!” Nu mai cele cinci-milione de moșici din opincăria, — ca și când țera ar fi a lor era nu a ciocilor, — mai au sfrontarea a spune că albul e negru și că negrul e alb, strigându cu obrăznicia, chiar în facia lui Manea, că tot mintu: și zapcii, și ispravnicii, și logofetii, și Visternicii, și Dvornicii, când acestia afirmă că *treghile* mergu gaitan.

Dera lasă, bunu e Dumnezeu, meșteru e draeu, și cu ajutorul morale al bunilor Romani ca Cesar de Fleacu, Ulyse de Marțafoi, Itzicu de Bauer, Luchianos de Lussignam, Vermont de Grumberg & Compania de ordine, se va pune strēja gurelor se, era impertința regatului cu apă rece va fi proclamată pentru marea gloriă a imperătescilor majestății flămuce.

Tna.

RĂVAȘU DE LA VIZIRULU

Stambul, 6 Octombrie 1874

Katargi-agă,

Ciok-Seleam la tine numai d'omenie
Ben mai tirimetem, așa se se scie:
Căci faptele tele ș'alu tēju kaiafet
De *ghibacii* de codru suntă la Vlah dovet.

Și, ca Vezir numai în drepta-mă mânie,
Iok ca pirireten de pulitichie,
Șindi dicu la tine: Bre! Katargi, dur,
Ș'ascultă la mine, edpesiz-ghiaur!

În Stambul se scie că tu, Mascarachi,
Temenele, tumba faci, ca Samurachi,
La Magiar și Nemța și Bismarck taraf,
Ca se-ți dea la tine totu dovet-pillaf!

Că tu totu uă-dată joc, ca Livezenca,
Ghiozvoialicuri de kior tranca-fenca
Și către Sultanul, bizim Padișah,
Și către raiale, și către Allah!

Că ala alu nostru Vlah dostum raiale,
Memlechet ce face ciok buluk parale,
A ajuns se n'aibă șindi nici ecmeck.
În ghiara-ți de *sdravănă* ianiciar-eșek!

Că Hazvatar-lani a svintat kaznaoa!
Că Nafil-pașa ciordesce lucmaoa!
Că Pesmet-efendi inghite hașuș!
Că Molah-islamul e deli-derviș!

Că Zevzek-cadiul face direptate
Ca ori-ce papina de negre pēcate!
Că caraghiosu ala de Boș-peșikeru
La raiale-alu nostru e nemța-hengheru!

Că la Vlah raiale șindi, cum la tine
Și Magiar și Nemța priesce mai bine,
Zapci și ispravnic și kiatip-zabet
Sunt hepsi bir haita de hoș-gianabet!

Și că tu, cum cântă Nemța-pușlamale,
Faci la ziafetur și joc giamparale
Cu magiar tambura și ciok saltanat,
Și habar hici ioktur n'ai, ca bașu-gialat!...

Ce este hal asta la vahl raiale,
Bre, cherata-puști, nemța mascarale?!
Creștu că voi vecinic veți fi la dovet,
Și cefic alu vostru e Vlah vilact?

Ce! memlechet asta, Vlaho-Bogdania,
Tu gântesci că este ala herghelia
De catâr, ce nume și suflet și boș
A dat, bre, la tine depe alu lor soșu?

Padișah aude cu milă cum geme
În chinu de mărte de atata vreme
Vlah dostum raiale, și tu, nemța sbir,
Nu vrei s'auți anchă, bre, hanzir-chiafir?!

Sanki Bismarck, mimark, Krupp, mrupp, Andraș
[mandraș,
Honvezi, monvezi, d'asta zarzavat de ciardaș,
Pote se oprēcă p'unu Sultan-Emir
Ca se vde dea voș ori-candă cu siktiru?..

Peki! pirireten, mirireten, basta;
Hatir, matir, ioktur, olmas artiri d'asta.
Ghitti pulitica, multica, ha!
Bană bak tu șindi, harsizlar-agă!

Bensa! spunem bughion, fără alte nade,
Sadé pe turcesce, că tu, cum ce cade,
Ai să papu totu hapulu, Katargi-ahmak;
Căci mâța matale s'o 'nfundat în sacu.

Și, cu totu tertipulu și pehlivanliculu
Ce-ai creștu se 'nsore fracul cu ișliculu,
Se scii că de sicuru cu buiuk icram,
Ca unu asemeni falnicu Caimacam,

Mutlak pentru tine, cu hepsi ortaoa
Și cu . . . Popa Tache ș'al lui echaiaoa,
A dat Padișahul iradé-firman,
Se te duci d'a dura peșcheșu la Șaitan.

Înțelegi că capulu ți-l'a rosu rugina,
Și că Magiar-Nemța te-a jucat giurgina?
Vești c'ai rēmasu șindi katargi sadé?
Află daru aiastă sigură matjé,
Ș'aidi, ciabuk, sictir!

Mustafa-Vezir.

EPISTOLĂ DESCHISĂ

LA OLGA

(Imitațiune dupe *Botnaraky-Eminaky*)

Amor, copil sburdalnicu, perădulo Ameru!...
LARA.
Vorbesce-le, le spune...
LARA

Amanta mea amată, ș'amabilă ființă,
Ce te iubesc cu vervă, cu schepsis și credință,
De ce indiferință esci tu la alu meu amor?...
De ce?.. de ce?.. răspunde...ce taci ca un bujor?...
Creștu că-indiferința-ți nu va avea resplată?...
O, temete de acosta, de furia-mi turbată!...
Te teme, vai, te teme, căci cine scie eu
În orba mea mâniă, mai crunt de cât un Leu,
Ce-agu fi, atunci, în stare se-ți faci, a mea frumoșă,
Mai albă de cât crinulu, ca V-nus voluptosă!..

Gandesce-te d'eu bine
Căci reu va fi de tine.

Să te gandesce nu glumă, căci eu sunt om cu veste,
Sunt om ce scie carte, cum spune în poveste...
Eu am citit tragedii, și multe am vădit
În casuri analoge. Supliciu cel mai crunt
Am să-ți aplic — și în urmă strigându în gura mare
Să afie întreaga lume infama-ți nepăsare...
Pe tine chiaru copii aflându te-oru condamna:
Eu mie, sciind faptu, dreptate imi va da...
Pe tine totă lumea te va lua ingrată.
Pe mine mă va ține cu inima curată!..

Gandesce-te d'eu bine
Că nu te joc cu mine.

Tu scii, le cunosc toate, scii cât de furios
Și crunt suntă la ocași, și cât sunt de nervos!...

Fii d'era seriosă, lucrău cu prudență
Și-iubesc-mă, iubesc, angelică fință . . .
Afară de aceste comiți și un p'ecățu
Urându pe-acea carc și sufletu-ți a dată . . .
D'uru să lăsamă păcatul și sufletu și m'ascultă:
Mai scii, că nu imi place să staă la vorbă multă;
De-acea ia de semă și dă-mi un s'arutăt
Mai dulce de c'at' c'ela ce deii lă a gustat . . .

Gândesce-te d'uru bine
Și vin'o-in brațu la mine.

Leibsky.

FEMEIA NU E AUROFAGĂ

(Visuri de nopți științifice)

Risum teneatis amici.

Otototă, Papă, tirană, ori-cumă m'ați crede, visamă că eramă pe la marginea insulei Virginia. Acola, bagă semă, m'gonise disperă și agonia. De ce? Pertru că nu putēmă, ghici ce însămnă vestita masimă a lui Adolf d'Haudetot: *intr'ună riu de diamante, amă v'v'ută inecându-se onora a m' multoră femeii*. Tēmă, naivă, somnoroasă, m' nchiiuamă c'amă sărită dintr'uă-dată Senegală și Gangele și că m' pomenimă la Ceilană. Aci, deșteptat, m' treamă în sgduirile r'posatului Papa Grigorie ală VII-lea, îndemnându-m' să caută negreșită pre Voltaire și s'elă întrebă, s'elă rogă și s'elă poruncesă în numele Pr' Sfinției-Séle, ca s'elă m' lămură de ce a d'isă: *că femeia este ună Dracă perfecționată?* Că, decă în s' nu l'oiă găsi nici la Paris, nici la Catacombele Romei s'elă lasă în pace și s'elă m' pomesă la Mitropolie, în București, ca s'elă libereză din lanțuri pre s'aracu, Tertuliană, care susținea și n'dupleca multă lume a crede: *că femeia e pe drumă uă m'asută, uă c'ofană la gardă, uă capră n'tru'uă grădină*. Uitasemă s'elă v' spui că pe Șiler, d'asupra, p'ună butoiă, lă furase undele r'ului Oder, și ca, rostogolindu-lă, când lă-afundă, când lă scotă d'esupo, l'aușiaă îngânând din s'erbădu glas: *că femeia este ună diavolă de culorea tran-dafirului*.

Cleopatra Egiptului, «Șerpele b'tr'nului Nil», invidioasă pre meritele Aspasiiei, înghișia la Athena m'găritur d'aruită de Antonia, ca s'elă pară m' galbină și s'elă n'trecă la chipă cu Luna, voiădu a s'nășta la culmea frumusețiloră din acele v'curi. Pre bieta Pliniū, lă-amă zărită cocoșată lângă *Pompeiu și Sibi*, ca mustășile p'rlite de vulcan u sbucnitoră, prevestindă lui Cesar, lui Temistocle, lui Alesandru și lui Scipione Africanu, creștători în vise, cumă femeile pop'eloră v'itore voră da numir., adoptate de negustori d'asta, aceloră m'găritare negre, roși, plumburi ș albe; și că acele numir. noi sunt: *lună plină, jum'et' de lună, bobocă de rosă, lucrină*, m'găritură negărită *virgină*, celă purtată, *v'eduvă*.

Mai mulțumită m' credemă însă cândă p'ndemă pre E-sopă, p'r'emblandu-se pe josă la Bănăsa n'astră, de m'ana cu Don-Chișotă, și n'trecându-se la n'șleppie între d'ensii voeu s' probeze că Sempronă, soșia lui Caton Uticensu, pe care Roma o scotă ia cea m' virtosă (???), era, din potrivă, cea m' desvălită. Esopă l' spunea că-i făcuse acumă 2000 de ani uă fabulă, în care, l' arătase că o iubese și ca s' venire l' dedese s' amestece în cupa Amorulă *fărâmele de aură*. Sempronă adusă n'aintea loră, v'rsa aură încheagătă ală lui Esopă pentru că s'orbise pușină apă caldă. Don-Chișotă si Esopă se despărțiaă convinșă de femeia ac'asta, éră nefericita Sempronă, mirându-se de sprintenia cavaleriloră din capitală *petebat viros, non p'eteretur a vis*. D'uru cândă v' voiă incredința că Mesalina făcea poesii cu Safo, la Rodosă, și din vorbă n' vorbă l' șoptea l' urechea poeșii Eleniloră, *că ca nici uă dată nu gustase din furiile amori-lu și că muria fecioră?* Sapho, credea și ridea.

Pitagora, Aristotelă, Dnm'ostene, Diogene, mușă ascultă în absorbire pre m'ndru Platon, cumă ară face s' escape pe blajinu Socrate de Xantipa, femeia s' acare lă cicală în t'ote șilele și care lă pleșuvise totă aruncându-l în capă leșia tare din albia de rufe. Filosofă ac'astia alergău numai la Platon, pentru că elă l' lepăda fata n'căsătoia după ună inverșunată dușmană ală său, pe care vrea astū-felū s'elă r'ebune.

Filip I, regele Franșiei, purta n'călțăminte n'ncetată ruptă numai s'elă iubescă femeile. Cesar s'ascundea, cândă trebe se cante cocoșii, pentru că prin ac'asta l' rev'enia n' minte zēmbetele *Julii séle*.

D'onnele Rolland și Staill, Domnișorele Arnauld și Pompadour, mirându-se de ochii p'etrundători ală lui Octaviană Augustă, și analisândule puterea, făceaă invaclă care de care s'elă adormă prin m'iestrie și s'elă ducă pe f'ermulă riului Prutu, unde p'făcându lă în *miosotis*, s'elă pubereșe și s'elă amestece într ună sionă cu apă gazosă n'nc'epută. Neron, Ludovic XIV, Burru, Cromwel, Seneca, Caterina și Maria Stuart, aușindă, că: cadaiu nostru fu premiată la Esposișia Parisiană, s'nruneuă cu câte-va Engleșe în tovărășite ca s'elă via la București s'elă gustăresă numai câte uă feliușă de creștină; aci, acelu stolă de illustri călători visi-tandă, neap'ecată, cepeurile, grașile, activitatea, nobleșea caracterului și pudicișia aristocrateloră n'ostre, *cu cari m' făliamă și eu* (r), le da pentru n'curăgiarea nobililoră și femeliloră n'ostre dreptă de rapire asupra tutaror materilor nefolositoră bărbaloră ca: aură, polișele, bănetul, ipotoca, și economia.

Știți de ce a schiopat și i s'a sucită picioru lui Tirteu? Find-că se făcea că elă fură pe Minerva de la capu lui Joie, când moșăia. Joie celă d'ehulata de iubitu. Tirteu, șontorogu, avea mare neastemp'ără s'elă se suie în v'rfu muntelui Ro-

mănescă, Pionu, și aducândușă ună tacămă de c'antători ves-tiți și vechi, l' puneă s'elă aducă aminte doinele r'eposate: așa Virgiliie, s'elă cante *din Bucolice*, Omer *din Iliada*, Ovidie *din De Tristitū*; Mozart, Bethoven, Donizetti, din *Ave Maria*; Molliere *din Femeile n'șlepte*, și chiuia și haia p'acolo de trei șile și de trei nopți, ca d'or lă-va aușă din Olimpu Afrodita, pe care o aștepta în uă vadră de benedictină iară plină cu vină din *Olărești*.

Ună milionă de Franciscani și ună Dominicană, trimișă lă Mirabeau, la Insulele Canare, scormonia lumea și căutaă, pe ner'șufate, corpu lui Bousseau ca s'elă scurteșe șilele său s'elă lă înjunghie, vinuindu lă de ce a fostă așa de ageră în cătū s'elă adevereșă celū d'ant'elū elă: *uă femeia cu s'ervă l' credinșă e harnică, s'elă n'cele 12 satană*. Robespier, Danton tăiaă f'eu cu Lamartine p'înprejuru satulu nimită așă *Revolușia cea Mare*, și n'cândulă-se c'osa n' erbă, ridicaă din gura ei cu m'nușilū și l'aruncaă în capu Fluviu, amica v'ndătore a lui Catilina, d'ic'endu: *piei d'aci m'pelișat' o*.

Galvani, Morse și Volta, convinșă că s'angele face r'eu în corpu femii moderne, prin mai multe studiū critice asupra ei și prin observații n'nterupte asupra mobilulu cugetă-riiloră séle, descoperiaă următorele lege: *Două grame de diamanțu arsū séu de aură topitū, ajungū spre turnare n' peptu fie-căruia membru (nervoso-pecuniofagū) din secsu genitū spre a și potoli setea de jumălierea bărbăților merițoși și spre a l' se pune în coatingere firele electrice ale M'nișă cu ale In-ștepecuimē lorū femeeșă*: Ac'estă invenție de galvanisare fe-meiasă, nouă n' felulū ei, era aprobată p'ene și de Galilen care sculându-se cu M'rt'ea n' capă, arăta încă cu degetu la astă problemă, murmurându: totū se miscă.

Sofia, (r'efățata în educația lui Bousseau), se lăsa de modestiā și de rușință și sta p'egătită s'elă n'credă în Eliogabalū, care se f'agăduia s'elă n'vete: *stăpănirea pasimiloră!* Solomonă, Augustulă ovreii, convorbindă vreme multă cu sora și cu soșia lui Trajanū, cele m' înșlepte și cinstite din lumea romană, le șioptea din cândū în cândū: *Din dece ómenī amă găsițu unulū bunū, dinrr' uă mie de femii nici-una*.

Fidias, Praxiteles, Corregio, Tișian și Rafael, creșdundă că femeia, după m'orte trebuia s'elă m'ergă în palatele Nemuritorulu Infernalistă Dante, se siliaă s'elă desemne sub formă de ună parasitū, nutrită din carnea și sufletulū Lumii. Monstru în Ideală: așa e d'era umbrele; d'uru, d'atunci p'en-acum ac'estū parasitū realū, sta totă pe capul nostru, d'icū într'ascunsū chiarū adoratori femcilorū.

Sila uscată de veninulū femeliloră v'v'etū în fundulū óse-lorū séle, se sv'ercolia pe prispa unū muritoră de la marginea cetății Spa și l' cerea pe Rivord. Tucidide se fălia a p'etinde ună locū de slugoia la curtea lui Crezu, pentru că v'eluse acolo uă Bactriană ócheșă cu ochi albaștri: Erodută, cerea despărșirea de femeia, pentru că nu-i spusese de ce a fostă ocma la templu lui Joie Amon să se r'oge dimpreană cu Alesandru Macedoniaulă. Columbă, tresăcia n'optea de șapte ori și se destepta bolnavū de privirile sebatice ale Mameiuce, ce n'tălnise antăia la descoperirea Americi séle, cândū Ion Coasins modestă, scria la orașiulū său natalū, Dieppes, că elă a găsițu Noua-Lume.

Carolū Magnū, matofitū de ședere, ș'apuca se n'cerce t'ote funciile și t'ote meseriele ca sfântu Simion, numai ca se placă femeliloră. Brissot, părintele politică ală lui Ludovic Blanc și Proudhon, l' plăcea la nebuniā farmacia ca se aibă la n'lesnire mirosurū elegante pentru femile caprișio-șe; Kepler, Kant, Humbold, iubăia a lucra sticlăriā și rugaū pe Brissot se s'asocioze la căștigulū lorū, împreunașă cu alū său cândū Francinū, Cina, Piru, Pseudo-Philipū fabricaū la Helea unșiorū de nucă și lă d'arua femeliloră pentru scaldători, doritore s'elă se n'etedeșă pelișă; éră b'etr'ănu lū *Saturniū*, superștișosū și cu ochi stinși de plā-sete, le n'demna s'elă n'ghișă, decă vorū s'elă fiā frumose, p'ap'orū de iepure castaniū.

Insf'erșitū, uluindu-m' și desbătătū, din somnū m' pomeni totū în București; de ciudă că n'amă m' finutū minte ce se urșia pentru s'orta femeliloră romană, m'am desmorșitū ascultandū pre Neperitoru I. Heliade Rădulescu, de la care amă prinsū următorele vorbe: *cine n'are femie și religie n'are nici Dumneșeu*. D'atunci amă r'emasū c'unū felū de pasiune, că totū întrebū și cautū s'elă v'edū câte și care suntă adev'eratele femii romană? D'atunci credū că femile n'ostre suntă singurele care nici vis'edă, nici se v'endū, nici nu dorescū aurū. Ele, patriarcale, nevinoate lucr'eză, și crescū copii, staū uuma n' casă ca Turcanele, aū idealulū, nașionalitătū, fugū de grădină și de masicale regimentelorū, ur'escu tineri, pe militari, și iubescū *număș pe biețū b'etr'ăni*, fiind-că suntă părinteșii lorū d'arutori de lucruri frumose pentru n'curăgiarea judicișă și a moralitătii publice a secului frumuseșcu. Vorbă scurtă: femile romană, ce nici unele pe pământū, întrec'endū chiarū pe virtóșele Engleze și Americane, nu p'etindū nici drepturī nici datoriū în schimbū însă se tocmescū de multe ori s'elă impli b'atista c'unū sentimentū platonice nimită *napoleon*, după cum d'icea uă domnișoră, fată mare, că cresce pe poiană la moșia dumnelorū.

Juppuila

D-séle Domnului Costică Chinezu la Craiova

Domnului meu

Suntă acumă duoi ani, de cândă v'ați abonatū la diarulū *Ghimpele*, prin amicul D-v'ost'ra d. I. Th. r'emăindū ca plata abonamentulu s'elă o r'espundeșă peste câte-va șile. În ac'estū intervalū vi s'a reclamatū în mai multe rândurī achitarea abonamentu-

lui, pe care l'ați am'antă de așă pe mâne D'iarulū ați continuatū de alū priimi regulutū.

Acumă priimiū, prin poștă, ultimulū numărū inapoiatū cu observașionea: *«Adresantulū refușă priimirea.»*

N'amă impusū și nu impunemă la nimeni d'iarulū nostru. Impunerea se practic'eză număș de guvernū și foile séle, și de acei ce nu scii s'elă se r'esp'ecte.

Înștegemū refușulū de-a priimi d'iarulū, nu înștegemū însă refușulū de a plăti aceia ce datoratū! D'eca refușatū plata, de ce ați priimitū unū lucru ce nu v' apart'inea?

Ce cualificașione se póte da unē asemeina purtării. Ac'esta o lasă la apreșiera d-v'ost'ra, mai alesu ca magistratū onestū și integru, care distri-buișă dreptatea celorū ce o apelășă consciinței d-stră.

P'ene la unū respunsū categorice, sperū, și comp'tesū, că d-stră, ca omū onestū, v'ei blama asemeina purtare și v' v'ei grabi a da satisfacere legitimei n'ostre cererī. Arū fi tristū a se murdări cine-va sustrăg'endū munca altuia, ce nu are nici unū dreptū asupra sa.

Ac'este rândurī s'elă serve și pentru cei alți domni, cariū credū căși faciū uă onore de a nuși plăti abonamentele, lucru ce nu se vede în nici uă parte de lume.

Priimișă, v'el rogū, domnulū meu, sincerile mele salutărī.

Administratorele Ghimpelei.

TEATRU ROMÂNŪ

Compania Dramatică, reprezentată și dirigiată de M. Pascaly, va da Duminică la 13 Octombree, 1875 în Circul Suhr, o reprezentașie pentru prima oară piesa:

LIBERII

*

Artistiū Asociașă, va da Duminică la 13 Octombree, 1874, pentru a patra oară piesa:

BOERI ȘI CIOCOI

BIBLIOGRAFIE

S'a pus în v'endăre la librării următorele calendare pe 1875, apărute supt editura G. Ionide:

Calendarulū pentru totū Românii, cu premii «M'rt'ea lui Lăpușeanu». Preiulū 2 lei, neto 1 leū.

Calendarulū Basmelorū ș'alū legendelorū populare, cu 4 litografii frumose. Preiulū 1 50, neto 75 bani.

Calendarulū distracșionilorū amusante și picante, cu mai multe gravurī xilografice. Preiulū 1 leū 25, neto 60 bani.

Almanach séu calendarlū americanū. Costulū 2 lei, neto 1.

Almanach séu calendarū portativū care coprinde cursele postale și taxele de diferite categorii, bălciurī etc. Costulū 40 bani, neto 20. Librarilorū ce vorū cumpăra mai multe li se dă unū rabatū considerabile.

*

A eșitū de subtū tiparū cartea intitulașă:

Abecedarulū romănescu

de Dr. Barbu constantinescu. Ac'estū abecedarū destinatū a fi singura carte scolastică trebuinșă copilulu pentru întregulū anū ală clasei 1 primare, este aprobatū și de onorab. Ministerū ală Cultelorū și Instrucșionei Publice ca carte didactică pentru școl'ele primare din Romănia.

Preiulū unū exemplarū în mărime de 7½ c'ole și cartonatū este număș de 35 bani.

*

LEGEA PENSILORU

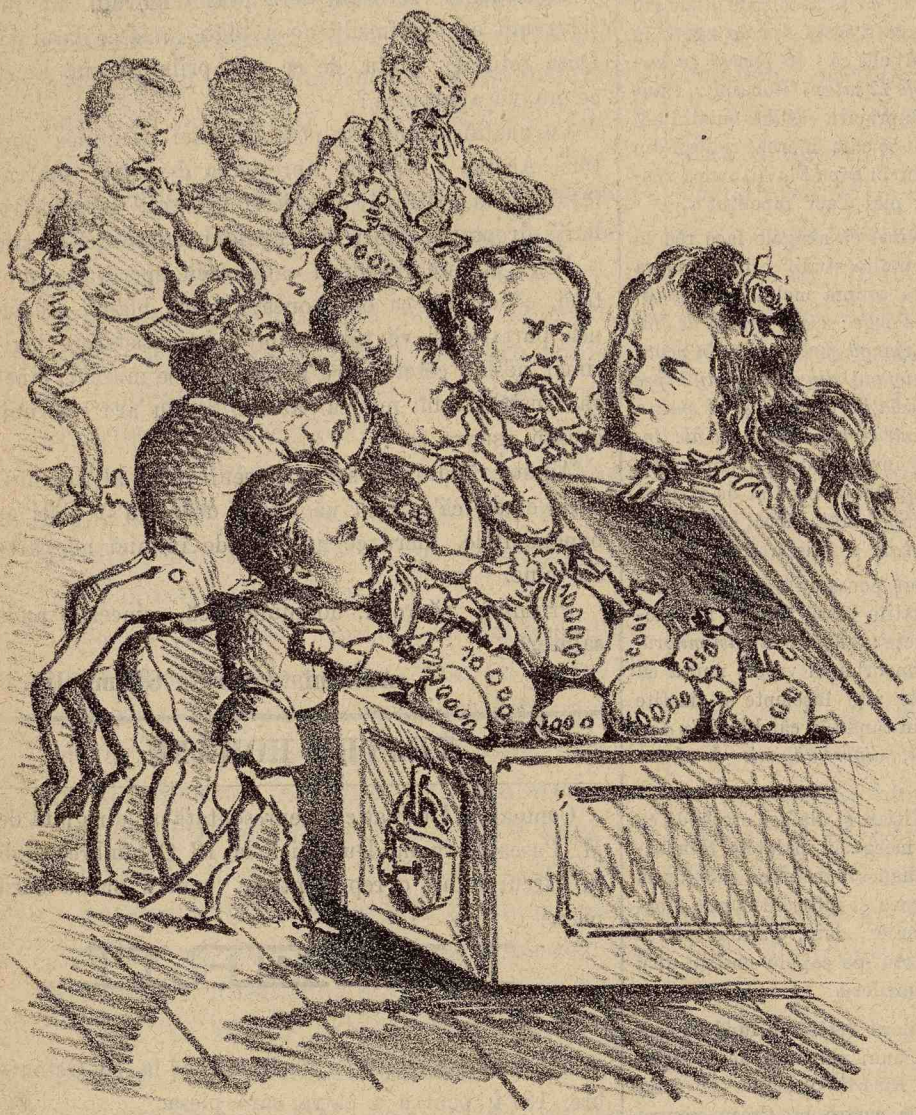
50 BANI EXEMPLARULU

de v'endăre cu as'estū preciiū redusū număș la Tipografiā Curșii din Passagiulū Românū.

ANUNCIU

M'șă M. Protopopescu, anunșă pe onor. sea cliențelă ea, acum se află domiciliatā ca m'șă primară la *Casa de s'ənătate* Strada Teilorū, No. 41, ne mai locuindū în Strada Săușii Voivozi, No. 36, fiindū gata a merge ori unde va fi chiamiatā.

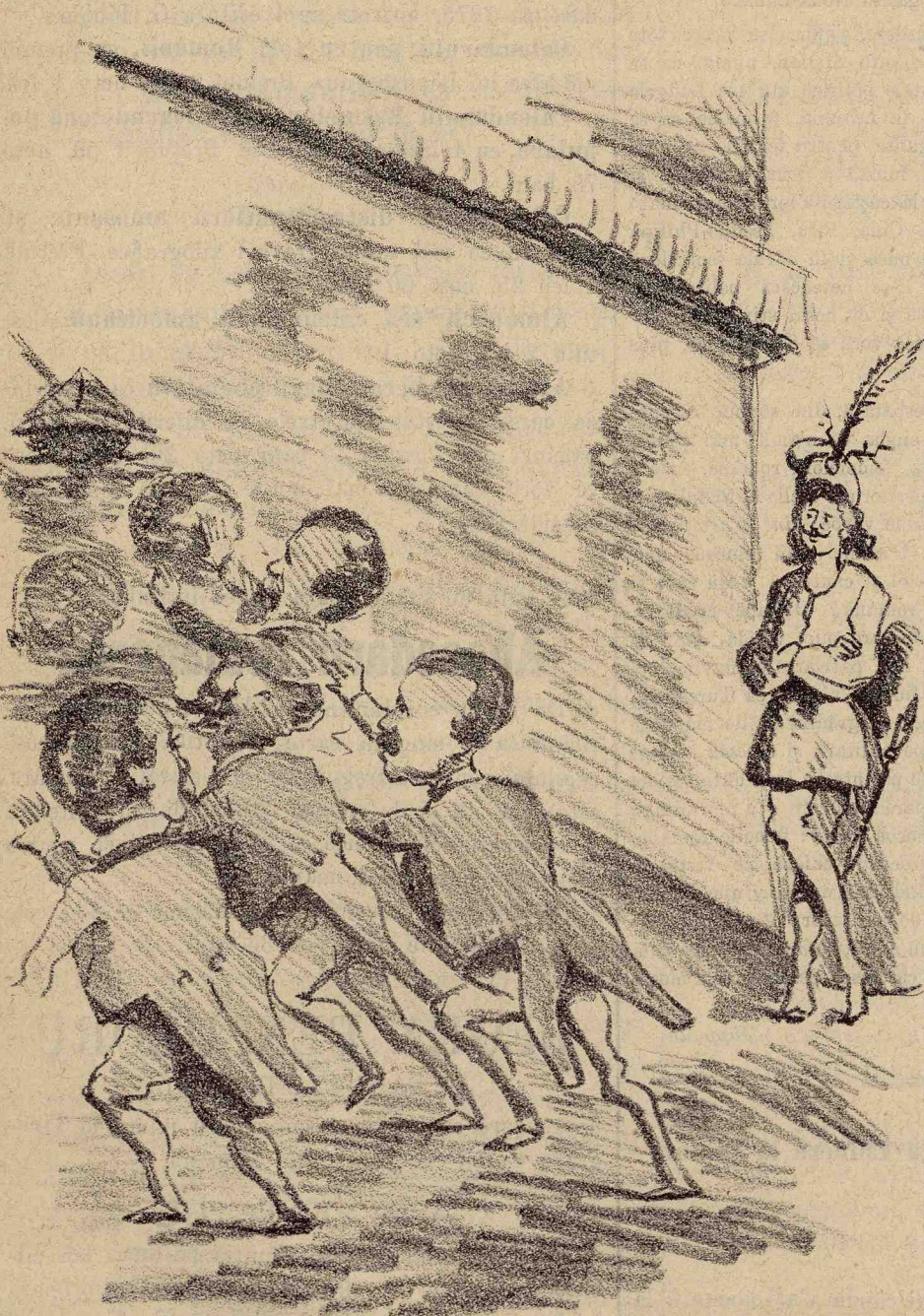
Typographia Al. A. Grecescu, Piașă Teatrulu, No. 4.

—Sermana copilă ademenită de bezelele regimului, nu bagă de seamă cum îi se ciordesc băirile și rărunchi inimii sale! Simți-va ore vre-ua-dtă acestu rău?....

—Cei mai perfecți hoți suntu cei ce se fură unul pe altul prin complimentele ce 'și facu.

Se sperie și fugu de umbra lor ca și calul de..... năluca. Și flămânți codrii visedă.....

Marea pehlivăniă politică a ciortagiilor nostrii. Dêru turculu e totu turcu și pehlivani suntu totu pehlivani!...